

אין מעמודין פרק שני עבודה זרה

(א) רש"י וימי לן פ' משום
 (ב) נפק משום גילוי חשיטתו
 (ג) מלמדיו ע' [מענית ל'
 (ד) מוספי' מרומות פ"ו הי"ט
 (ה) [פסחים לג: (ד) נגר'
 ר"ף מטעמך. (ס) ל"ז ע"פ
 ט"ף. (ש"א) (ו) שבת ע"ו.
 (ז) [שמעון. יע"ב. (ח)
 (ט) ג"ק קטו: [תוספ'
 מרומות פ"ו הי"ט. (י)
 (יא) [לקמן לג: (י) ויע"ב
 מוספית שבת ק"י. ד"ה
 ולימי. (כ) לא ל"ל.

תורה אור השלם

1. שומר פתאים י' דלותי
 ולי' והשמיני:
 תהלים קטו ו'

הגהות הב"ח

(א) תוס' ד"ה השלם
 וכו' דכסף גרמ' משמע
 ל"ל וזוה"ל ד' נמחק:
 (ב) בא"ד ולא אמרן אלא.
 י"ב ע"י פסק שמונה
 גדלים דק ק"מ מ"ש המוס'
 שד"ה ולימי: (א) ד"ה פי
 וכו' ראה ל"כ. י"ב נראה
 דהוא דלא ל"כ ל"כ דוקא
 ניקור שהיתה שנה
 מטפה אכל פי תלמי
 נמקו עוקבה היתה שנה
 מגולה הלך אין זו משום
 גילוי: (ד) ד"ה ונעמא וכו'
 ויע"ב לקבל עומאה
 דרביעי: (ה) בא"ד טור
 דמשימין: (ו) בא"ד
 גזר אף ל"ל וזוה"ל
 נמקו: (ז) בא"ד וזל
 שחשה למסר בעובד
 כוכבים פחות מן תשע:

הגהות מר"ב

רנשבורג
 [א] תוס' ד"ה וממלא
 עומאה משקין רביעיית
 וכו' דלשפתיה דמשום
 חומריה וכו'. י"ב ע"י
 פי ה"ש בתוספין פ"ו
 משנה א' ח'.

לעזי רש"י

קריש"יין. שחלים.
 מושגיא. מי-בינה. נסיוב
 החלב.
 מלרין. אבטיח.
 פומיליא. [פומיל' ש].
 עצמות הלחיים.

מוסף רש"י

יין תוסס. טהור טעם
 נגרון ממחט טהור מממין
 (שמדורין ע) א': רותח
 ותנור (ז) לא ישפכם.
 של עיבור עליהם אדם
 יתקו ויבט אדם על נחש
 דרגלו ע"י מחט לרוב ימות
 (ג"ק קטו). לא בהמתו.
 משום סתם נפשות. שמה
 ישחטנה אמרין ק' (סס).

מכאן ואילך. נתקלקל הרצה ואין זו משום גילוי: יין תוסס. יין חדש
 נגיסו. עד שהוא מתמקן להיות יין קרי ליה תוסס: השלם. קריש"יין
 טרוף בכלי ושוקו ויין או מים נתונים זו: חלא. חומץ: מיגרי כהו.
 החומץ מתגרה ונלחם בחקן של נחשים ואין שומין זו ממנו: כותח

הכבלי. חזק הוא כחומץ דלמפרש
 זאלו עוברין (פסחים דף מב). דיהבו
 ציה עיפושיה פת ונסיוני דחלב
 מיגב"א זלע"ז: ניקורי. כמין מקוס
 נשיכת הנחש: טיף טיף. כלי שחמט
 חצית שמקבל יין הנוסף: טיף להדי
 טיף טיף. שמשפץ תדיר והטיפים
 רודפות זו את זו ותכופות והנחש
 שומע ובורח: פי תוסס. כשמוגשין
 אותה נעשה לה פה קצר במקום
 עוקבה: שוקע. לפי שחזק הוא וכד
 ושוקע בתוך המשקה לקרקעיתו של
 כלי: מפעפע. בינתיים: זיהריה.
 ארס שלו: לא ישפה עשירי. שהארס
 שוקע למטה ושמחו וימות: אבטיח.

מלפסון מלוין זלע"ז וגסה היא
 וכשפותחין אותה לחלו קתו ועומדת
 מגולה אורל כה ממנה והיא רכה
 והארס שוקע בה. הלך שמעיין מרז
 ספרא טובא ראשון לא ישפה שמה
 נחש זקן שמה שם וכן הארס למעלה
 אמלעיים שמה נחש ציננוי היה
 ומפעפע שמו שמה לא ישפה עשירי
 שמה צחור היה: לא ישפס. שמה
 יעבור אדם יתקו ויעמוד הארס בין
 קשיי אצבעותיו וכיון שנכנס מעט
 ונוקב צבצר שוב אין לו רפואה: ולא
 ירצן. להשיב את האפר וזקב שלא
 יעלה: פירעא. סדק שהארס מתעבד
 שם ואינו נפל מהר ונוקב הצבצר:
 היינו ט"ק. דהא פניס יד ורגל יש שם
 פתחים וסדקים כמו בין אצבע לאצבע
 ובין הקף יש סדקים והאחין והשפתים:
 רומני דאפי. פומיליא של פניס אשר
 אכל העין ואין שם סדק ולאחרים
 שרי: כשגורא. דלא מוזיק ליה ארס
 דשגורא אכיל ליה לחייה כדלמרינן
 צעריי פסחים (פסחים דף ק"ב):
 יין נסך. שנתמקן לעבודת כוכבים:
 עומאה חמורה. משא וזכה כמת.
 אימקס תקרובת עצמות כוכבים למת:

סמס
 שיש סירטא אסור אין סירטא מותר אחרים היינו תנא קמא איכא בינייהו גב
 היד וגב הרגל ורומני דאפי אמר מר לא ישקה מהן לא בהמתו ולא בהמת
 חבירו והתניא אבל משקהו לבהמת עצמו כי תניא ההיא 'לשונרא אי הכי
 דחבריה נמי דחבריה כחיש דיריה נמי כחיש הדר בריא דחבריה נמי הדר בריא
 זימנין דבעי לזבונא ומפסיד ליה מיניה **א"ר אבי' א"ר יוחנן** משום ר' יהודה בן
 בתירא שלשה יינות הן יין נסך יאסור בהנאה ויממא טומאה חמורה בכית
 סתם

על הצבצר לאחר הדחה אין זה רביעיית וכן משמע בצרכות פרק אלו דברים (דף ג). דקאמר שמה
 יחורו מים שאחרי הכוס ויעמלו את הידים והתם הו' רביעיית ואף לעמא כלים שמשקה מותר לרבען לא צע רביעיית כדמין
 בפ"ג דטריה (משנה ג) גוש של ימים פי' והוא טמא שפול לתנור והוסק כבינה מכיון טהור פי' התנור טהור (ו) משיצתה טיפה ראשונה
 נתמעט האוכל מכבינה ואין הטיפה יכולה עוד לקבל טומאה מן הגוש דאין אוכל מטמא צפחות מכבינה ומן הגוש לא קבל התנור טומאה
 דאין הגוש מטמא כלי ומממת הטיפה שנטמאת עם הגוש אין לעמא אופי' למ"ד בפרק כל שעה (פסחים לג:) משקין מצלע זלע"ז וכשנטמא
 הגוש נטמא הטיפה דטומאה ליהין הלכה מ"מ כיון שקיבלתה בעודה אוכל שהיתה בלועה צגום לא חמירא כמשקה לעמא התנור יותר מכבינה
 טמא פי' התנור טמא דטיפה ראשונה שיצתה קבלה טומאה מן הגוש שיש זו כבינה וחזרה וטמאה את התנור לעמא לא צעין רביעיית
 ונראה לפרש דהן טומאה דסתם יינס גורו (ו) ואף זלל מגע שרץ ולא החמירו לגזור טומאה צפחות מרביעיית כי הני משקין דפרק דם
 הנדה (מה דף נה:) דמנת עיניו ודם מגפתו ומלכ שצאשה (ו) שטמאין טומאת משקין רביעיית מדרגתן כדליתא פרק כיומי הדס (חולין דף ק"ב):
 וקראי דמייתי פרק דם הנדה אסתמחא ניהו ואת' למה הוצרכו לגזור טומאה על סתם יינס תיפוק ליה משום מגע עובד כוכבי' שגורו עליהם שיהו
 כוצים לכל דבריהם וי"ל דאינטרין למסר (ו) פחות מכן משע דליתא הן גוריה כדלמרינן לקמן בפירקין (דף טו ע"ש) ואת' הן רביעיית דסתם
 יינס ורביעיית דמשקה זכ דפרק דם הנדה אמאי לא חשיב להו צבצר פרק ג' מיניס (דף נה:) גבי עשר רביעיית הן וליכא לעינא דלהכי לא
 חשיב ליה משום דליתניהו אלא דרבען דקא חשיב נמי פסול גויה דרבען וי"ל דכל עניי טומאת משקין רביעיית הם בכלל פסול גויה:
 המפקד

השחלים אין בהם משום גילוי. פי' קריש"יין זלע"ז טרוף כלי
 ושוקו ויין או מים נתונים זו ושקיה דכסף נדרים
 (דף ג): (א) דמשמע דיש בהם משום גילוי גבי ההוא נואף הוא מחלי
 א"ל לא תוכלו מיניהו דטעמינהו חיויא ואין לפרש שחלים דהכא היינו

מאכל של גריסין כי הוא דפ"ד (לקמן
 טו) דקאמר וכן היו צלפורי עושין
 נותנים חומץ לתוך הגריסין וקורין
 אותו שחלים דהתם אינו קרוי שחלים
 עד לאחר נתינת החומץ והכא מיירי
 קודם נתינת החומץ כדלמרינן (ו) ולא
 אמרן אלא דלית בהו חלא וי"ל דהכא
 ונדריים חד הוא ודאי לפעמים במקרה
 טועמים נחש כי ההוא עובדא דהתם
 ולכן נהגו צבין בני גולה איסור':
 פי' האנה אין בו משום גילוי. והא
 דלמרינן בפ"ק דחולין (דף טו)
 (ו) ראה לפור מנקר צמאה מושפין
 שמה במקום נקב נקר ואסור שאני
 התם דליכא ריעומא דניקורא:
 לא בהמתו ולא בהמת חבירו. אין
 לדקדק השתא צמאה (מרתס)
 צממת חבירו מיצטעל דזו ואכ"ל זו
 קמני ודך התנא לשנומס יחד:
 וממא טומאה חמורה בבירה.
 ואפי' ציה דעבו רביעיית

פרק המוליא יין (שבת דף עו) וס' גבי
 נבלות דקא אמר אף כשטמא ציה לא
 טמא אלא צרביעיית הואיל ויכול
 לקרוש ולעמוד על כית הכא מודו
 דקני כזית דהואיל ונאסר מטעם
 מקרובת מטמא כזית כמו זכב:
 וממא טומאה משקין רביעיית.
 פירוש לעמא אכיל
 ומשקין כמורת משקין טמאין שנטמאו
 צרין שאינו מטמא אדם וכלים אלא
 אוכלין ומשקין ושיעור (ו) קבול טומאה
 צרביעיית לוג ככל טומאת משקין עכ"ל
 קו' משמע מתוך לשוני שאין לתסם
 יינס טומאה אלא קבל טומאה ממקום
 אחר וקשה דמה חידוש הוא זה לשנומ
 כאן טומאה מן השרץ וכי גרע משאר
 משקין ומיחא ליכא לשנומי' או דלשמועינן
 דמשום חומרייהו לא מקבלי טומאה
 צפחות מרביעיית ועוד קשיא דמשמע
 דצבצר משקין צעין רביעיית לקבל
 טומאה ואדרבה צבצר משקין לא צעין
 רביעיית כדלמרינן בפ"ק דפסחים (ח):
 משקה צית מטמאה דכן לא אמרו אלא
 צרביעיית דחזו להטביל מחטין ולינורות
 אכל צפחות מרביעיית טמאים ואפילו
 לעמא אחר' לא צעו רביעיית דמשמע
 נמי התם (דף יד) וס' גבי לא נמנעו
 מלשרוף את הצבצר כו' דמוקי לה כזיכא
 משקין צבדי צבצר דמטמא צבצר ממתת

משקין ומסתמחא צפחות מים הנשרפים
 יחורו מים שאחרי הכוס ויעמלו את הידים והתם הו' רביעיית ואף לעמא כלים שמשקה מותר לרבען לא צע רביעיית כדמין
 בפ"ג דטריה (משנה ג) גוש של ימים פי' והוא טמא שפול לתנור והוסק כבינה מכיון טהור פי' התנור טהור (ו) משיצתה טיפה ראשונה
 נתמעט האוכל מכבינה ואין הטיפה יכולה עוד לקבל טומאה מן הגוש דאין אוכל מטמא צפחות מכבינה ומן הגוש לא קבל התנור טומאה
 דאין הגוש מטמא כלי ומממת הטיפה שנטמאת עם הגוש אין לעמא אופי' למ"ד בפרק כל שעה (פסחים לג:) משקין מצלע זלע"ז וכשנטמא
 הגוש נטמא הטיפה דטומאה ליהין הלכה מ"מ כיון שקיבלתה בעודה אוכל שהיתה בלועה צגום לא חמירא כמשקה לעמא התנור יותר מכבינה
 טמא פי' התנור טמא דטיפה ראשונה שיצתה קבלה טומאה מן הגוש שיש זו כבינה וחזרה וטמאה את התנור לעמא לא צעין רביעיית
 ונראה לפרש דהן טומאה דסתם יינס גורו (ו) ואף זלל מגע שרץ ולא החמירו לגזור טומאה צפחות מרביעיית כי הני משקין דפרק דם
 הנדה (מה דף נה:) דמנת עיניו ודם מגפתו ומלכ שצאשה (ו) שטמאין טומאת משקין רביעיית מדרגתן כדליתא פרק כיומי הדס (חולין דף ק"ב):
 וקראי דמייתי פרק דם הנדה אסתמחא ניהו ואת' למה הוצרכו לגזור טומאה על סתם יינס תיפוק ליה משום מגע עובד כוכבי' שגורו עליהם שיהו
 כוצים לכל דבריהם וי"ל דאינטרין למסר (ו) פחות מכן משע דליתא הן גוריה כדלמרינן לקמן בפירקין (דף טו ע"ש) ואת' הן רביעיית דסתם
 יינס ורביעיית דמשקה זכ דפרק דם הנדה אמאי לא חשיב להו צבצר פרק ג' מיניס (דף נה:) גבי עשר רביעיית הן וליכא לעינא דלהכי לא
 חשיב ליה משום דליתניהו אלא דרבען דקא חשיב נמי פסול גויה דרבען וי"ל דכל עניי טומאת משקין רביעיית הם בכלל פסול גויה:
 המפקד

ענ א ג ד מ"י פ"א
 מלכות רוח הלכה כ'
 ממע עשין עט טור י"ד
 קמין קטו:
 ער ה' מ"י שם פ"ב
 הלכה כ' שמה שם טור
 י"ד שם:
 ער ה' מ"י שם פ"א
 הלכה כ' שמה שם
 טור י"ד שם:
 עו ט' מ"י שם הלכה טו
 שמה שם טור שם:
 עו כ' מ"י פ"א מה'
 מלכות אפורות ה'
 א שמה לאון קמח טור
 ש"ע י"ד מ"י קבן ע"א:
 עו ל' מ"י פ"ו מה'
 אבות הטומאה ה"ח:

רבינו חננאל

מכאן ואילך חומץ
 שותקא דזוה"ל אין בו
 לא משום גילוי ולא
 משום יין נסך ונהרדעי
 אברי אפילו מיכן ואילך
 משום יין נסך אין בו
 משום גילוי יש בו דמקרי
 רשות: ת"ר יין תוסס פי'
 חדש אין בו משום גילוי
 וכמה חסותו ג' ימים.
 שחלים דלית בהו חלא
 אין בהן משום גילוי וכו'
 גולה נהגו בהן איסור ואי
 ראי אית בהן חלא מיגרי
 בהו. וכן כותח הבבלי
 אין בו משום גילוי וכו'
 גולה נהגו בו איסור ואי
 ראי אית בהן חלא מיגרי
 מטעמך דרביד טיף טיף
 להדי טיף טיף אין בו
 משום גילוי. פי' תנא
 להא שיש בה לחלוות
 אין בו משום גילוי והתנא
 ר' אליעזר אומר אוכל
 אדם ענינים ותאנים בלילה
 ואינו חושש שנתמר שומר
 פתאים ה': אמר רב ספרא
 ג' מיני ארס הן של נחש
 בחור שוקע ואם נתגלה
 חבית א' על פי שישו
 ארס ט' ולא פתו לא
 מבטא ט' וי' וי' וי'
 ישחה עשירי המשחה וכן
 ולא פתא אלא האחרון והן
 באבטיח שתגלה אכלו
 מבטא עשרה ולא מת
 אלא האחרון אי' ירימה
 זהו ארס שוקע של נחש
 בינוי מפעפע בכל זקן
 צף ואיצי דבכל זמן
 שמוקנין מוסיפין כח
 דזהיה מקלש קליש:
 ת"ד מים שנתגלו הרי זה
 לא ישפכם להדי' ולא
 ירצן מהן חבית ולא יבטל
 בהן טיט ולא ישקה מהן
 מבטא ולא ירחץ מהן
 פניו ידיו ורגליו אחרים
 אחרים מקום שיש בו
 סירטא (ו) ביניהן גב היד
 וגב הרגל ורומני דאפי:
 א"ר יוחנן משום רבי
 יהודה בן בתירא שלשה
 יינות הן יין שראויה כי
 ניסך מבטא אסור בהנאה
 ויממא טומאה חמורה

(א) נראה דחסר כאן וי"ל
 מקום שיש בו סירטא אסור
 אין סירטא מותר ואיכא צעין
 גב היד וכו'.

6) [נמלא פ"ג מ"ד כבודות
1:1] (3) [שנת קכ"ג,
2] [ב"מ כ"ג ע"ג וט"ס כבוד'
ד"ה אלתלמא]

תורה אור השלם

1. אם יקולא העבדים
גשם על דאין יריקו
ואם יפול עץ בדרום ואם
בצפון מקום שיפול העץ
שם יהוא: קהלת א' ג

גליון הש"ס

תום ר"ה ולא וכו' אלא
בארבע עין נדה דף מה
ע"ה תוספות ד"ה אמר:

הגהות הב"ה

6) נ"א ולא לא לא הוי
חוחם בתוך חוחם
דיקולא ומיהק וכו' נוד
דיסקולא וחתמו פוי:
5) "ש" ד"ה ומיהק
ובי דלא ערה: 3) ד"ה
לא מיהק ד"ה
7) ד"ה הו וכו' תוספות
הוא לפתך: 8) תוספות
ד"ה דלמחר רב וכו' והיה
לרבה נר רב הוה רב
דחתך לה לנישרא אלתלמא
קרנא מיידי כשמשלה.
נ"ב פקד גיד הנשה דף
נ"א: 1) בא"ד כ"ג
חוממו ולהכירו: ד'
1) בא"ד כ"ג בתלמא
בנוף דף עד ותשמע
מדברי תוס' שס"ל
דהיה דמפיק נ"א לא הוי
אלא חוחם אחד ולא
כפ"ש"ג ל"ס וכן נראה
מדברי תוס' לשם ע"ש:

הגהות הגר"א

1א) תום ד"ה המפקיד
לא המור כ"כ כ"ג
ע"ה ע"ה ע"ה ע"ה ע"ה
אלתלמא לא מישקן חוחם
אחד ופמי"ג רבנו חיים
פי' ק"ה פ"ק ה' ופי'
ק"ל פ"ק מ"ו:

מוסף רש"י

הרי הן כפירותיו. על
עובד כוכבים. ודלוי
תלמידיה ולרין להפריש
מן מעשר (בבבבבבבבבב)

רבינו הגאון

כבודת כמת ועבודת
כוכבים. סתם יינו אסור
בהנאה ופטמא טומאת
משקין ברביעית טומאת
ליינו ישראל אצל עובד
כוכבים אסור בשתיה
ומותר בהנאה. אני והתנן
בדמאי פ"ג המפקיד
פירותיו אצל הכותי ואצל
עם הארץ הרי הן בחוקתן
למעשר ולשביעית אצל
העובד כוכבים כפירותיו
היה המפקיד אצל העובד
כוכבים נעשו אותם
הפירות כפירותיו וביינו
אמרין אסור הן בהנאה
ופטמא טומאת משקין
ברביעית ופרקי ר' יוסף
הא דאמר ר' יוחנן משום
ר' יהודה בן בתירא בגון
שייחד לו העובד כוכבים
קין וזיה והוא שמוחר בהנאה.

אין מעמודין פרק שני עבודה זרה

לא

עין משפט
גר מצוה

ע"א א מ"י פ"ה מהל'
מכלות אסורות
הלכה ב' סמך לאין קמח
טור ש"ע י"ד סומן קמח
ספיק א':
פ' ב מ"י פ"ו מהלכות
אבות הטומאה ה"ל ח'
פ"א ד מ"י פ"ג מהל'
מ"ה הלכה ט' סמך
לאין קמח טושי"ע י"ד
סמך קל ספיק ב':
פ"ב ד מ"י פ"ה מהל'
משער הלכה טו:
פ"ג ד מ"י פ"ג מהל'
מכלות אסורות ה"ל
ט סמך לאין קמח טור
ש"ע י"ד פ"י קל ספיק ב':
פ"ד ו ז מ"י ט' הלכה א'
מ טור ש"ע ט' ספיק
א' וספיק י':
פ"ה ח ז מ"י ט' הלכה
מ טור ש"ע ט' ספיק
ד':

רבינו הגאון (המשך)

בר קפרא המפקיד ינו
אצל עובד כוכבים מותר
בשתיה קרי עליה ר' יוחנן
מקום שיפול העץ שם
יהו פירותיו (ו' פ"ה ר'
יזא פירות אחד ואמר
מתני' דדמאי כרבנן דאסרי
ר' יוחנן דאמר כרבי
ג' אליעזר דהניח אחד
הלוקח ואחד השוכר בית
בבבבבבבבבבבבבבבבבב
ומלאוהו יין ומפתח וחומוס
כדי ישראל רבי אליעזר
מתיר בשתיה וכו' חייש
לזיופא. ואסקינא משניה
דרב חסדא אמר זעירי
הלכתא כו' אליעזר. א"ר
אלעזר הכל משתמר חוחם
בתוך חוחם כדי העובד
כוכבים חוץ מן היין שאינו
משתמר אלא בשומר
וה' יוחנן סביר כי פליגי
רבנן עליה דר' אליעזר
בחוחם אחד אבל חוחם
בתוך חוחם אפילו רבנן
שרו. היכי דמי חוחם
בתוך חוחם אגנא שריקא
אחבתא וחחימא הרי זה
חוחם בתוך חוחם וא לא
הוי כי האי גוונא לא הוי
חוחם בתוך חוחם. דיקולא
אפומא דחבתא חחימא
אי מהדך הוי חוחם בתוך
חוחם וא לא מהדך לא.
נוד צרור בדיסקיא ציריא
וחחימא אם פי הנוד
בתוך דדיסקיא ודיסקיא
למעלה צירור וחחומה
הוי חוחם בתוך חוחם.
ואי לא הוי פי הנוד למטה
בדיסקיא לא הוי חוחם
בתוך חוחם ואלתלמא כו'
יחנן וקיימא לן דכל כסוי
שעל פי החבית אי מיהדך
ואין אדם יכול להסירו
מבלי שבירת החוחם הרי
זה חוחם בתוך חוחם:
עין כושי מדרו של
ביתים וברית שריקא קרוב
לתן מדרו עובדי כוכבים
וכן ברקתא וכפי פירוש
וכן (גנדרין) [וגנדרין] וכפי
שחליים אסרו מותר של
כוחים מפני מדרו של
עובדי כוכבים שחליין
ובאין אצלן: קסברי רבנן
אין כותי מקפיד על
מגע עובד כוכבים וכל
יין שלהן מגע עובד

המפקיד ינו אצל עובד
כוכבים אסור בשתיה ומותר בהנאה.
ובסמך משמע שהפקידו בחוחם אחד ומימה מאי
קסבר ר' יהודה בן בתירא אי לא חייש לזיוף כר"א אפילו בשתיה
לשתיה ואי חייש לזיוף כרבנן אפי' צנחלה ליחסר שמה נגע בו העובד
כוכבים ונסכו וי"ל דרבי יהודה בן
בתירא לטעמיה דלמחר לקמן צפרק
ר' ישמעאל (דף נ"ט): יין של ישראל
שנגע בו עובד כוכבים מותר בהנאה
חדל לזין מנסכין יין אלף לפני עבודת
כוכבים ועוד שאומר לו לא לא הימנך
שתאסור יינו לאונסי ואע"ג דחיישי
לזיוף דנגע ביה ושתיה מיניה (א) לא
החמירו כ"כ לחוש לאחלופי בשלו
שיחסר גם בהנאה כיון שכל עיקר
י"ס אינו אסור אלף מדרבנן:

דאמר ר' בחוריה אהר. ולקמן
פ"ב (דף ס"ט): וטס) נמי אמרינן האידנא
קיימא לן כר"א דלא חייש לזיופא ויש
להקשות דרב אדרב דהא אמר רב
לקמן (דף נ"ט). חזי"ת צחות אחד
אסור סימן חלב צבר יין מכלת ועוד
קשה דרב אשי אמר לעיל (דף כ"ט):
גבי מונך ויין מנושל א"ל חוחם בתוך
חוחם משמע ה"ל יין גמור לרין חוחם
בתוך חוחם וכן רבא דשקיל וטרי
לקמן בסמך היכי דמי חוחם בתוך
חוחם משמע דש"ל דלא סגי בחוחם
אחד וכולה סוגיא דשמעתא מייירי
בחוחם בתוך חוחם והיה מתוך ר"ת
דההוא דרב דלקמן מייירי צינחאל
שחוד וגרע מעובד כוכבים מפני
שהוא צנוח שאיננו יודע אלף מירמת
כ"כ וכן רביא דרב אשי דלעיל (דף
כ"ט): נ"מ לענין ישראל חשוד וכן רבא
מפרש חוחם בתוך חוחם אליבא
דרבנן ואפי' אליבא דהלכתא איכא
נפקותא כגון ישראל חשוד והיה
ג' דרבה בר רב הונא (ו) מתן לה לנישרא
אלתלמא קרנא כשמשלחא ציד עובד
כוכבים ולהכי סגי בחוחם אחד וקשה
קמ"ת פ"ת דנצושה היא להעמיד כל
אלו ההלכות בישראל חשוד ואנן עובדי
כוכבים קיימין ורב אשי לעיל הזכיר
חוחם ציד עובד כוכבים אין לרין
חוחם בתוך חוחם ומשמע ה"ל יין ציד
עובד כוכבים לרין ועוד דצירושלמי
משמע דהיה עובד כוכבים איירי
וגם רש"י וה"ג פירשוהו צעובד
כוכבים לכן נראה לפרש דהוא והסתם
צעובד כוכבים איירי ויש לתלן צין
שולח לצדו ואינו חוזר וכושה חוחמו
להכירו דלא לרין חוחם בתוך חוחם
דלא מרמת סקצור האחר לא יכיר

סתם י"ס אסור בהנאה. משום גזירת יין נסך: ומטמא טומאת
משקין. מטמא טומאת אוכלין ומשקין כמורה משקין טומאת שרץ
שאינו מטמא אדם וכלים אלף אוכלין ומשקין ושיעורו לקבל טומאה
צרכיית הלוג ככל טומאת משקין: והסתן המפקיד פירושיו אלף
העובד כוכבים הרי הן כפירותיו

למעשרות ולשביעית. דחשידי לחלופי
וה"ל דלמח חלפיה והאי חמרא דעובד
כוכבים הוא: שייחד לו קרן זוית.
ומסר לו מפתח או עשה חוחם:
פרוד. מקום של בר קפרא הוא
ונפטר בר קפרא: שיפול העץ. ששן
סס תלמידי חכמים: סס יהו ס"ד.
שהוא עצמו ימלא סס והא ספיכ ליה:
אלף סס [והו פירותיו]. ימלאו פירות
העץ ששרו ממנו אף כלאו הררין
לדברי חכמים ישאל את בני העיר
ששומעין ומלמדין ממנו ומלמדין אותן
לאחרים: מפתח או חוחם ר"א מטייר.
אף בשתיה: ומכמים אופרין. לעשות
של ולי עבד שרי בהנאה דלאמרין
לעיל: ופרויהו כרבנן. דלי כר"א
צחותם אחד נמי שרי: אגנא אפומא
דחבישא. כפה מזרק ע"פ החזית:
שריקא. טח צעוט ודינק סביבות פי
המזרק לדופני החזית: דיקולא. כפה
צ' ע"פ חזית והחזית מגופה דהיינו
כל חוממות מגופת החזית שדבוקה
בחזית ומתיבשה וסל כפוי עליה:
ומיהדק. נכנס דחוק פי הסל לנלוע
את החזית הוי חוחם בתוך חוחם (ו) ולא
טרח לזיופי כולי האי: לא מיהדק.
(ג) נוח ליעלו הוי כמאן דליתיה: נוד.
של עור מלא יין וקשור ומונח בתוך
דיסקיא של עור: פ"ו. של נוד: למטה.
בתוך דיסקיא: הוי חוחם בתוך חוחם.
דערב (ו) להפוך ולהמיר קשר הדיסקיא
וקשר הנוד ולחזור ולקשרה כולי האי
לא טרח: ואי כ"יף פומיה. של נוד
לגיו וליר חוחם ענין שקושרין נודות
שלנו של שמן שלאחר שקושרין אותו
מכניסין פי הנוד כשהוא קשור צמוכו
ועוד קושרין אותו פעם אחרת אפי'
אין דיסקיא הוי חוחם בתוך חוחם: עין
כושי. מקום חוחם: צירת שריקא.
עובדי כוכבים הן וסמולין לעין כושי:
ברקתא. עיר של כוחים: כפר
פרשאי. עובדי כוכבים: ווגדור. כוחים:
חזית

אסור מפני בירת שריקא ושל ברקתא אסור מפני כפר פרשאי ושל וגדור
אסור מפני כפר שלים חורו לומר חביות פתוחות אסורות סתומות
מתרות מעיקרא מאי סבור ולבסוף מאי סבור מעיקרא סבור אין כותי
מקפיד על מגע עובד כוכבים לא שנה פתוחות ולא שנה סתומות ולבסוף
סבור כי לא קפיד אפתוחות אסתומות מקפיד קפיד וסתומות מותרות ורמינהי
חוחם אלף היכא שמניחו ציד העובד כוכבים ועמיד לראות חוחמו (1) להכיר די צחותם אחד טעם שכן הוא שהרי ר"א הזכיר צדצרו המפקיד
יינו אלף עובד כוכבים ובסתמא אדם דעמו לחזור סס להכיר חוחמו וסתמו אלף רב אשי דלעיל הזכיר צדצרו חוחמן שולנו ציד עובד כוכבים
משמע ששולמו ציד עובד כוכבים ורבא נמי אשכחן לקמן דקאמר נוד צדיסקיא ופי' למטה ואיכו גופיה אמר צפ' בתרא (1) (לקמן ע"ד): כי
הוה משדר גולפי להרפיעא סמך להו אפומייהו וחסים להו אצילנייהו ומלמיה דרב לקמן (דף נ"ט). מייירי ששולמו ציד עובד כוכבים כפרש"י וה"ג:
ול"א פליגי הא ר"א והא רבנן. פירוש לא פליגי אליבא דמח תנא אלף מח סבר כר"א ומר סבר כרבנן א"ל לא פליגי וכושה כר"א קיימי
דפסק רב כותיה אלף מח מפרש מילמיה דר"א ומר מפרש מילמיהו דרבנן ור"א ורבי אלעזר היכי קאי כר"א הא ר"א גופיה
קאמר צפ"ק דנדה (דף ט). לאין הלכה כר"א צנוכהו סידר (1) אלף צנרצבו וי"ל דשאני הכא דקאי ר"מ כותיה לקמן פרק ר' ישמעאל (דף ס"א).
צדרימא דלמחר הלוקח בית וכו' וה"ג משני תלמודא הסס צפ"ק דנדה (ס"ט): ור"ד וי"הו ברבנן. וא"ת אימור דרבי יוחנן סבר כר"א
ומפתח חוחם דקתי צדרימא ר"ל תריויהו דהשתא הוי חוחם בתוך חוחם וי"ל דתלמודא משמע ליה דמפתח חוחם דקתי צדרימא לא
משום דבעינן תריויהו מדלל קאמר שתי מפתחות או צ' חוממות אלף מפתח או חוחם קאמר וגם יש גורסים מפתח או חוחם:
סתומות מותרות. ואף על פי שאין לך סתומות שלא יהו פתוחות מתחלה מכל מקום כיון שעדנו לסתמן להקיים למכור לישראל
מנער קא נטר להו שפיר ואינו חפץ שיחשדוהו ישראל כלל:

השולח

כוכבים הוא חזרו לומר חביות פתוחות של כוחים אסורות סתומות מותרות לבסוף סבור כי לא קפיד אפתוחות

6) ר"ל אלף עובד כוכבים ג"כ י"ה אסור בהנאה דהא אמרינן דולאי תלמידיה בינו. 3) מלשון רבנו ז"ל משמע דגרס בגמ' אלף א"י וזל ועיד מת' קמח לגמרי. 1) הדבר י"ע דל"כ הדלל הקושי לרובמה דלפילו בשתי' נמי לשמרי דהא ר"א ממיר אפי' בשתיה.

